

โรงเรียนสัตวแพทย์ในเยอรมัน

สุภรณ์ โปธิเงิน สพ.บ. Frau Dr. med. vet.

โรงเรียนสัตวแพทย์ในประเทศเยอรมัน มีอยู่หลายโรงเรียน แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ ๑. คณะสัตวแพทย์ศาสตร์ เป็นคณะหนึ่งที่ขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัย (Universität) เช่น คณะสัตวแพทย์ในมหาวิทยาลัย München, คณะสัตวแพทย์ใน Frei Universität ที่ Berlin.

๒. วิทยาลัยสัตวแพทย์ เป็นโรงเรียนสัตวแพทย์ที่ไม่ขึ้นกับมหาวิทยาลัย เป็นเอกเทศ เรียกว่า Tierärztliche Hochschule เช่น Tierärztliche Hochschule ที่เมือง Hannover.

ทั้งคณะสัตวแพทย์ และวิทยาลัยสัตวแพทย์ มีหลักสูตรการสอบและวิธีการต่าง ๆ เหมือนกันทุกประการ การเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย (Universität) และวิทยาลัย (Hochschule) ทั่วประเทศเยอรมัน ไม่มีการสอบคัดเลือก นักศึกษามีสิทธิเลือกสถานที่เรียนได้ตามความสมัครใจ ประกอบกับจำนวนมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย มีมากพอกับความต้องการของประชาชน ปัญหาเรื่องนักศึกษาไม่มีที่เรียน หรือต้องฝืนใจเรียนในวิชาที่ไม่สมัครใจ เพราะสอบคัดเลือกเข้าไม่ได้ จึงไม่เกิดขึ้น นอกจากนั้นเมื่อนักศึกษาเรียนไปได้ราว ๒-๓ Semester ก็มีสิทธิที่จะย้ายไปเรียนในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้อีก มาตรฐานการศึกษาในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยในประเทศเยอรมันนั้นเท่ากันทุกแห่ง ฉะนั้น จึงไม่เคยปรากฏว่าประชาชนนิยมส่งบุตรหลานไปเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งใดแห่งหนึ่ง เพราะมหาวิทยาลัยแห่งนั้น มีชื่อเสียงกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ เหมือนเช่นในประเทศอังกฤษและอเมริกา

หลักสูตรการศึกษาวชิชาสัตวแพทย์ในประเทศเยอรมัน มีอยู่ 10 Semester (๕ ปี) การศึกษาเริ่มจาก Winter Semester คือ วันที่ ๓ พ.ย. ๒๕ ก.พ. ใน Summer Semester เริ่มจากวันที่ ๓๐ เม.ย. ถึง ๓๑ ก.ค. เวदानอกจากนี้เป็นเวลาพักก่อน วิชาที่ทำการสอบหลักใหญ่ ๆ ก็เช่นเดียวกับคณะสัตวแพทย์ของประเทศไทย ผิดแต่ว่าบางวิชาจะได้ขยายกว้างออก ซึ่งมีทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้นักศึกษาทำอย่างพร้อมเพียง การศึกษาถือหลักภาคปฏิบัติเป็นสำคัญ ฉะนั้น จึงไม่ปรากฏว่า ศาสตร์จารย์เข้ามาปาฐกถาโดยทาง

คำร่าออกแต่ละบอกให้นักศึกษาจด โดยที่นักศึกษาไม่มีโอกาสได้ปฏิบัติหรือได้เห็น ไม่ว่า
ทั้งของจริงและรูป ฉะนั้น ในวิชาหนึ่ง ๆ ถ้าศาสตราจารย์ไม่สามารถหาของจริงมาแสดง
ให้เห็นได้ก็ ต้องมีรูปภาพ-เขียน, ภาพถ่ายหรือภาพปั้น หรือฉายกระจกให้นักศึกษาได้ดู

การสมัครเข้าเป็นนักศึกษา ผู้สมัครจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนคือมีความรู้
(Abitur) มีถึงมัธยมปีที่ ๘ ภาษาต่างประเทศคือภาษาละติน ผู้สมัครจะต้องเขียนใบสมัคร
พร้อมด้วยรูปถ่าย และประวัติของผู้สมัคร และให้เหตุผลว่า เหตุใดจึงมาเรียนวิชาสัตวแพทย์
เงินค่าเล่าเรียน เต็มเป็นรายวิชา นักศึกษามีครั่งฟังปาฐกถา (Vorlesung) และทำภาค
ปฏิบัติ (Übung) ในวิชาใด ก็ชำระเงินเฉพาะในวิชานั้น ๆ ค่าเล่าเรียนนั้นแพงมาก เทอม
หนึ่ง ๆ ประมาณไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ DM. นอกจากนี้นักศึกษาทุกคนจะต้องเสียเงินค่าประกัน
สังคม (Kranken Versicherung) อีกเทอมละ ๕๐ DM. ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อนักศึกษาได้
รับอุบัติเหตุ เจ็บไข้ ตลอดจนการผ่าตัดทุกชนิด (เว้นแต่การศัลยกรรมเพื่อความได้ริมด้วย)
ถ้าเทอมใดไม่มีการเจ็บป่วยก็เท่ากับจ่ายเงินฟรี เมื่อเข้าสมัครเป็นนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว
จะได้รับบัตรประจำตัว ๓ ใบ ตัวอย่าง (ใช้โดยตำรวจได้ทุกเวลา ในระยะทางจากบ้านไปยัง
สถานที่ ๆ ระบุไว้ในบัตร ในอัตราค่าโดยสารครึ่งราคา) ๓ ใบ และสมุดรายงาน ๓ เล่ม
ซึ่งในสมุดนั้นจะติดรูปถ่ายของนักศึกษา และมีรายการแจ้งว่านักศึกษาเข้าสมัครฟังปาฐกถา
วิชาใด และเสียเงินค่าเล่าเรียนเรียบร้อยแล้ว สมุดนี้จะเก็บไว้ที่เจ้าหน้าที่ทะเบียน เมื่อนัก
ศึกษาต้องการสอบ เจ้าหน้าที่จะนำสมุดนั้นมาตรวจดูว่าวิชาใดบ้างที่ได้ชำระเงินแล้ว ถ้ายัง
ไม่ชำระเงินก็จะเข้าสอบไม่ได้

การฟังปาฐกถา (Vorlesungen) มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าฟัง
ปาฐกถาได้ตามความสมัครใจ ไม่มีกฎข้อบังคับว่า นักศึกษาจะต้องเข้าฟังปาฐกถา คิด
เฉลี่ยแล้วไม่ต่ำกว่า ๘๐% จึงจะเข้าสอบได้เหมือนอย่างในมหาวิทยาลัยของบ้านเรา เมื่อ
ปาฐกถาจบแล้ว Prof จะเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัยได้ ช่วงโมงนี้เรียกว่า
Kolloquium ในด้านการแสดงความคิดเห็น Prof เข้ามาสอนหรือเด็กสอนนั้น เขานิยม
เกาะโต๊ะพร้อม ๆ กัน เป็นการดีกว่าที่จะให้นักศึกษายืนชนแสดงความคิดเห็น เพราะนักศึกษา
บางคนยืน บางคนก็ไม่ยืน บางคนก็กระดกกันนิดหนึ่งพอเป็นพิธี มองดูตลกกันอย่างไร
พิกลอยู่ การเกาะโต๊ะนี้ใช้ได้ทุกโอกาส เช่น ในการแสดงความคิดเห็นเมื่อ Prof กล่าวหา
ผลงานชนเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก หรือ มหาวิทยาลัยของเราได้ผลิตงานขึ้นมาใหม่ หรือ

เมื่อมีการแนะนำคนใดคนหนึ่งให้ที่ประชุมรู้จัก การเคาะโต๊ะหน้าเคาะบนโต๊ะไม้ก็พอด้อยยั้ง
 ชั่ว แต่ถ้าต้องไปเคาะบนโต๊ะหินก็เจ็บมือหน่อย แต่ถ้าจะให้การเคาะนั้นดังสนั่น ก็ใช้นวม
 กับนวมกดางสอดเข้ากับขอบโต๊ะทั้ง ๒ มือ แล้วเขย่ามือ ถ้าทำพร้อม ๆ กันมันจะดังกราว
 โห่ใหญ่โดยไม่เจ็บมือเลย

ในระหว่างปาฐกถา ถ้า Prof พูดอะไรที่ไม่เข้าใจ หรือพูดผิดไป นักศึกษาจะ
 ทำเสียง "Chui-Chui-Chui" บางคนก็พนมมือทาบพนหือ่ง คล้าย ๆ จะบอกว่า "ไม่
 ได้ความ" และถ้า ชม. โด Prof สอนผิดไปเลยกำหนดเวลา นักศึกษาจะเตือนให้ Prof
 รู้ตัว โดยการเคาะโต๊ะบอกว่า "หมดเวลาแล้ว จบซะทีเถอะ" ในมหาวิทยาลัยนั้น เขาไม่
 มีกริ่งหรือระฆังบอกเวลา แต่จะมีนาฬิกาแขวนไว้ตามห้องปาฐกถา ซึ่งเวลานต้องเชื่อ
 ถือได้ และระหว่างดึกเรียนต่าง ๆ ก็ควรจะเท่ากัน ไม่ควรจะห่างกันเป็นชั่วโมง ๆ ในการ
 ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ (übung) Prof จะนำ Specimen ที่เตรียมไว้ใหม่ ๆ มาให้
 นักศึกษาดู พร้อมกับอธิบายและให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติการ ในชั่วโมงจะมีผู้ช่วย
 Prof อีก ๔-๕ คน ซึ่งเพียงพอที่จะให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัยได้ ในด้านการปฏิบัติงาน
 นอกสถานที่ก็จะแบ่งออกเป็นหมู่ ๆ และแบ่งชั่วโมงกันไป ซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติงานใน Clinic
 ทั้งสัตว์เล็กและสัตว์ใหญ่ด้วย ในด้าน Clinic สัตว์เล็ก Prof จะจ่ายสัตว์ป่วยให้นักศึกษา
 ได้ดูแล ๓ ตัว และเมื่อถึงเวลา นักศึกษาจะนำสัตว์ป่วยมาบรรยายประวัติของสัตว์ป่วย

การ Diagnosis, การ Prognosis และให้ข้อคิดเห็นว่าควรจะ Treatment อย่างไร ให้ Prof
 และเพื่อนร่วมชั้นฟัง นักศึกษาที่มัตริชได้รับผิดชอบรักษาก็คือนักศึกษาใน Semester สุดท้าย
 การสอบ ในประเทศเยอรมันนั้น ไม่มีการสอบประจำปี หรือประจำเทอม ใน
 มหาวิทยาลัยการสอบจะแบ่งออกเป็น ๒ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ เรียกว่า Vorprüfung สอบเมื่อนักศึกษาได้เรียนจบใน Semester ที่ ๔
 แล้ว การสอบมีทั้งข้อเขียน (Schriftliche Prüfung) และสอบสัมภาษณ์ (Mündliche
 Prüfung) เขาไม่กำหนดเวลาว่าสอบเมื่อใดและนานเท่าไร เพียงแต่ว่านักศึกษาไปหา
 เจ้าหน้าที่และตกลงว่าจะขอเข้าสอบวิชาไหนของ Prof นั้น ในวันที่เท่าไร ๆ ในการสอบนี้
 เขาเปิดโอกาสให้เข้าสอบพร้อมกันได้ตั้งแต่ ๔-๗ คน การสอบวิชาหนึ่ง ๆ ทุกระยะห่างกัน
 ๓ อาทิตย์ หรืออาจจะสั้นกว่านั้นแล้วแต่ความสามารถของนักศึกษา ก่อนสอบนักศึกษามี

โอกาสที่จะทบทวนวิชาต่าง ๆ เพื่อความมั่นใจได้ โดยมี Specimen เตรียมไว้ให้นักศึกษา
ดูอย่างพร้อมเพียง เมื่อสอบ Vorprüfung แล้ว จึงจะมีสิทธิ์เข้าเรียนต่อใน Semester ที่
๕-๓๐ ต่อไปได้อีก และเมื่อเรียนจบ Semester ที่ ๓๐ แล้ว ก็จะทำการสอบอีกครั้ง

ครั้งที่ ๒ เป็นการสอบครั้งสุดท้าย เรียกว่า Prüfung การสอบก็เช่นเดียวกับ
Vorprüfung ในครั้งกำหนดเวลาว่าไม่เกิน ๓๒ เดือน

เมื่อสอบได้แล้วจะมีศักดิ์เป็นสัตวแพทย์ศาสตร์บัณฑิตเท่านั้น เรียกว่า Tierarzt
หรือ Tierärztin แต่ถ้าสอบไม่ได้ในวิชาใดวิชาหนึ่ง จะมีโอกาสสอบแก้ตัวได้อีก ๓ ครั้ง
ภายในระยะเวลา ๓ เดือน ถ้ายังสอบไม่ได้อีก ก็จะต้องเข้าเรียนซ้ำ ๑ ปี (๒ Semester)
แต่ถ้าเรียนซ้ำแล้วก็ยังสอบไม่ได้อีก ก็จะต้องย้ายมหาวิทยาลัย และเมื่อย้ายมหาวิทยาลัย
แล้ว ก็ยังสอบไม่ได้ ก็หมดโอกาสที่จะได้รับปริญญาสัตวแพทย์ศาสตร์จากประเทศเยอรมัน
การให้คะแนนเขาแบ่งเป็น ๓ อันดับ คือ sehr gut อันดับ ๑, gut อันดับ ๒ และ fein
อันดับ ๓ ถ้าสอบจนถนัดถือว่าสอบตก ตามปกติเมื่อนักศึกษาเรียนสำเร็จใน Semester ที่ ๔
และสอบ Vorprüfung แล้ว ก็นิยมย้ายมหาวิทยาลัยไปเรียนที่อื่น บางทีก็ย้ายออกไปเรียน
ต่างประเทศ เช่น ที่ฮอลแลนด์ หรือฝรั่งเศส และอาจย้ายกลับเข้ามาเรียนที่โรงเรียนเดิมอีก
ก็ได้ บางคนก็ไม่ต้องการให้สอบ Vorprüfung เด็ดขาด เริ่มย้ายมหาวิทยาลัยไปจนทั่ว การทำ
เช่นนั้น เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้หาสถานที่เรียนได้ตามความพอใจ เนื่อง
จากเขาเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าสอบได้ตามความพอใจ ฉะนั้น ในบางครั้งจึงมีนักศึกษา
บางคนไม่ยอมเข้าสอบ ยอมทนเรียนอยู่นั้นแหละ ๕ ปี ๖ ปีก็ยังไม่ได้สอบสักที บางคนพอ
เรียนเสร็จแล้วก็บอกว่า Semester นี้ยังไม่พร้อมที่จะสอบ เขาขอเทียวก่อน เอาไว้ไปสอบ
Semester นั้น อะไรทำนองนั้น แต่ในคราวหลังดูเหมือนเขาจะออกกฎว่าผู้ที่ยังไม่ได้อ่าน
Vorprüfung จะมีสิทธิ์สมัครได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง หลังจากฟัง Vorlesungen จบแล้ว

ในการทำปริญญาชั้นต่อไปนั้น เรียกว่าการทำ Promovieren ซึ่งเป็นปริญญาชั้น
สูงสุดของประเทศเยอรมัน ผู้ที่จะทำปริญญาจะต้องเป็นสัตวแพทย์ศาสตร์บัณฑิต และ
เข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย อีก ๓ ปี ถึง ๕ ปี และเขียนวิทยานิพนธ์ชน ๓ เรื่อง วิชาที่
เรียนมีเพียง ๓ วิชา วิชา ๑ เป็น Mayor และอีก ๒ วิชาเป็น Mainer ผู้ที่ทำปริญญาสูง
สุดนี้ เรียกว่า Docteran ซึ่งจะต้องใช้เวลาดำเนินการของปฏิบัติการณ์ของแผนกวิชานั้น ๆ

เมื่อเขียนวิทยานิพนธ์จนเสร็จแล้ว จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบดุษฎีภานิชได้ การสอบนี้กำหนดเวลาไว้ Semester ละ ๓ ครั้ง ซึ่งทางมหาวิทยาลัยจะกำหนดเวลาไว้ว่า เมื่อไรทำการสอบดุษฎีภานิช และเมื่อไรทำการรับปริญญา การสอบ กำหนดสอบวันละ ๓ วิชา รวม ๓ วัน และจะสอบก่อนกำหนดรับปริญญา ๓ วัน นักศึกษาจะกำหนดสอบเอาตามใจชอบไม่ได้ และเมื่อนักศึกษาได้รับปริญญาแล้ว ก็จะมีศักดิ์เป็น Dr. med vet. การเขียนวิทยานิพนธ์เมื่อเขียนเสร็จแล้ว นักศึกษาจะต้องพิมพ์ออกเป็นเล่ม ๆ และมอบให้เป็นสมบัติของมหาวิทยาลัย ๒๕๐ เล่ม และนำมาเป็นสมบัติส่วนตัวของนักศึกษาอีก ๕๐ เล่ม ซึ่งจะใช้แจกแก่ผู้ที่มีความสนใจ

ในการสมัครสอบทุกครั้ง นักศึกษาจะต้องเขียนใบประวัติ นำหลักฐานจากอำเภอ และหลักฐานจากกรมตำรวจว่ามีได้เป็นบุคคลที่ทางตำรวจต้องการตัว เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ทางมหาวิทยาลัยจะขยับยั้งไม่ให้นักศึกษาผู้นั้นเข้าทำการสอบจนกว่าเรื่องราวต่าง ๆ จะได้เสร็จสิ้นไป นักศึกษาที่สำเร็จวิชาสัตวแพทยแล้ว มักหางานทำได้ง่าย ถึงแม้ว่าการกีดกันในประเทศเยอรมันจะไม่เจริญเท่ากับการกีดกันที่อเมริกา ถึงกระนั้นอาชีพสัตวแพทย์ก็นับว่าเป็นอาชีพที่มีรายได้งามไม่แพ้อาชีพอื่น ๆ ที่เคยมี ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลได้มีกฎหมายคุ้มครองอาชีพสัตวแพทย์ไว้ เป็นต้นว่า การฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาด สัตวแพทย์เท่านั้นที่จะเป็นผู้ฉีดยาได้ การซื้อ Vaccine ทุกชนิดจะต้องมีใบสั่งจากสัตวแพทย์ การตรวจโรค การผสมเทียม ตลอดจนการป้องกันโรคระบาด จะต้องต้องมีมูลค่าตอบแทน ไม่มีบริการฟรีสำหรับประชาชน นอกจากนี้เทศบาลยังออกกฎบังคับให้ราษฎรนำสัตว์ไปฉีด Vaccine ป้องกันโรคระบาดอีกด้วย ในโรงฆ่าสัตว์จะมีเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ควบคุม แม่นกระทั่งสถานจับสัตว์น้ำก็มีสัตวแพทย์ควบคุม ในด้านการศึกษาสัตวแพทย์มีงานที่ต้องคนควมมา ไม่น้อยทีเดียว ทั้งประชาชนก็ยินดีให้ความร่วมมือ ถึงแม้ว่าเราอาจจะต้องเสียเงินให้แก่เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์บ้างก็ตาม

เครื่องแต่งกายของนักศึกษา ไม่มีเครื่องแต่งกายเฉพาะของมหาวิทยาลัย แต่เมื่อนักศึกษาคณะใดจะเข้าสอบ จะต้องแต่งกายด้วยชุดดำทั้งหญิงและชาย คือ ชาย กางเกงชายาวดำ เสื้อนอกดำ รองเท้า ถุงเท้า ดำ เนทไทไม่จำกัคดี ไม่รัดรวมหมวก หญิง กระโปรงแคบดำ เสื้อนอกแขนยาวดำ รองเท้าดำ ถุงเท้า และถุงเท้า นอกจากจะใช้ในเวลาสอบแล้วยังใช้ในงานรับปริญญาอีกด้วย การรับปริญญาสำหรับเฉพาะปริญญา Dr. ส่วน

ปริญญาสัตวแพทย์บัณฑิตนั้น ไม่มีพิธีการ เด็ดครุยปริญญาไม่มี ซึ่งนับว่าเป็นการ
 ประหยัดที่สุด เพราะฉะนั้นแล้ว นักศึกษาจะต้องเสียเงินรวม ๓,๐๐๐ DM. เพื่อที่จะ
 นำไปตัดเสื้อ ๑ ตัว และใช้ได้ไต่เพียงหนึ่งเดียว ก็จะต้องพับเก็บเข้าตู้ปัดยให้ฝุ่นจับหรือ
 เป็นอาหารของแมลงสาป หรือมีฉะนั้นก็ต้องกระเดือกกระถัน ขอยืมบ้าง หาเช่าบ้าง
 ซึ่งบางทีก็ไม่เหมาะแก่รูปร่าง ยาวไปบ้าง ตื้นไปบ้าง เก๋ไปบ้าง บางครั้งเด็ดครุยมิไม่พอ
 แก่จำนวนนักศึกษา จะตัดใหม่ก็ไม่มีเงินพอ ก็ต้องใช้วิธีผลัดกันได้ในระหว่างรับปริญญา
 ทำให้กลายเป็นตัวตลกที่จะให้คนหัวเราะมากกว่าที่จะเป็นบัณฑิต ซึ่งควรแก่การยกย่อง

การกีฬา การกีฬาที่ชือที่สุดในประเทศเยอรมัน คือการแข่งขันฟุตบอลดี แต่
 นิยมเล่นกันในหมู่ประชาชนเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นที่ไหน ใด ๆ ทั้งสิ้น ฉะนั้นจึงไม่เคยปรากฏ
 ว่ามีการแข่งขันฟุตบอลดีประเพณีระหว่างมหาวิทยาลัย Hannover กับมหาวิทยาลัย Hamburg
 หรือเมืองอื่น ๆ เลย นับว่าเป็นความคิดที่เหมาะสมที่สุด เพราะนอกจากจะไม่มีการบังคับ
 ชูเชิญน้องใหม่ให้หนีเรียนลงไปเชียร์ฟุตบอลดีระหว่างคณะแล้ว การกินแหลงแคงใจกัน
 ระหว่างคณะต่อคณะ มหาวิทยาลัย ต่อ มหาวิทยาลัย จนดูตามใหญ่โตถึงขั้นได้ดักกันต่อ
 หน้าครูบาอาจารย์ เช่น ในบางวิทยาลัยก็จะไม่เกิดชนด้วย

การบันเทิงและการสังกม ดั่งหนึ่งทีมมหาวิทยาลัยในประเทศเยอรมันไม่ได้จัดให้
 มีชนเลย นั่นคือการต้อนรับน้องใหม่ คำขวัญ & คำคือ Order Spirit Seniority และ
 Tradition นั้น ไม่เคยรู้จักเลยในหมู่นักศึกษา แต่เมื่อถึงคราวทีมมหาวิทยาลัยจัดให้มงาน
 Hochschul Ball ซึ่งมีเป็นประจำทุกปีในคราวเปิดเทอม Summer Semester จะมีนักศึกษา
 ไปร่วมงานอย่างพร้อมเพรียงโดยไม่คำนึงว่า “ฉันเป็นผู้หญิงจะไปได้อย่างไร เมื่อไม่มีเพื่อน
 ชายชวนไป” นักศึกษาชอบศรัทธาหรืองานคนคนละใบในอัตราบัตรละ ๒ DM. ใครไป
 ใครชอ ไม่มีการชอเผื่อคนไหนคนนั้น เมื่อถึงงานก็จะนั่งร่วมโต๊ะกันตามความสมัครใจ บาง
 ครั้งจะพบว่าโต๊ะหนึ่งมีแต่หญิงสาวล้วน ๆ และอีกโต๊ะหนึ่งมีแต่ชายหนุ่มทั้งสิ้น เมื่อถึงเวลา
 ดัดดา ฝ่ายชายจะเดือกขอเต้นรำกับหญิงสาวคนใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องรู้จักกันมาก่อน
 แต่ต้องคอยดูให้ดูว่าผู้หญิงคนนั้นไม่ได้มาจับด้ามหรือคู่มือของเขาเท่านั้น ส่วนมากนิยม
 เดือกเอาจากโต๊ะที่มีแต่หญิงสาวล้วน ๆ รับรองว่าปลอดภัยแน่

งานทีมเป็นประจำทุก Semester คืองานรับปริญญา Dr. med vet. (Promotion)
 ผู้ที่หาพิธีแจกปริญญาบัตร คือ ท่านอธิการบดี เมื่อเสร็จจากการรับปริญญาแล้ว เพื่อน ๆ

จะพาผู้ที่ได้รับปริญญาได้รถเทียมม้าให้ไปรอบ ๆ มหาวิทยาลัย บางครั้งก็ได้รถเปิดประทุน
 ให้ไปวนที่ใจกลางเมือง ๓-๔ รอบ พร้อมกับขับแตรรถให้เป็นที่ตื่นหูตื่นใจ หลังจากให้
 รอบมหาวิทยาลัยแล้วก็จะพามาถึงโรงอาหารและเปิดฟร็อบาร์ชน งานนี้ออกงานหนึ่งซึ่งมีทุก ๆ
 ๒ ปี คืองานเปลี่ยนตำแหน่งอธิการบดี ตำแหน่งอธิการบดีมีระยะนานเพียง ๒ ปี ส่วนผู้ที่
 จะรับมอบตำแหน่งนักคิดเลือกจาก Prof ของแผนกต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และผลัดเปลี่ยน
 กันไปทุก ๆ ๒ ปี งานนี้ถือว่าใหญ่โตมาก เขาจะประกอบพิธีการที่หอประชุมชนในตอนเช้า
 โดยอธิการบดีคนเก่าอ่านรายงานที่ได้ไปปฏิบัติมาแล้วใน ๒ ปีที่ผ่านมา และมอบงานนั้นให้
 แก่อธิการบดีคนใหม่รับไปพร้อมกับสายดั่งวาดย์ ซึ่งเป็นเครื่องหมายรองตำแหน่งอธิการบดี
 เมื่อเดือนธันวาคมเป็นอธิการบดี คำนำหน้าชื่อก็เรียกผิดไป คือไม่เรียกว่า Herr Prof แต่
 เรียกว่า Magnifizenz ต่อจากนั้นหัวหน้านักศึกษา นำนักศึกษาใหม่เข้าปฏิญาณตนต่อหน้า
 อธิการบดี เป็นอันเสร็จพิธีในตอนเช้า และจะเริ่มฉลองใหม่ในตอนเย็น โดยมีการแห่คบ
 เพลิงจากศาลากลางจังหวัด (Rathaus) ไปยังมหาวิทยาลัย เมื่อถึงที่ร้องเพลงสดุดีท่านอธิการบดี
 เป็นภาษาดัตช์ และรับตัวท่านอธิการบดีทั้งเก่าและใหม่ ได้รถเทียมม้าชาวมุ่งหน้าไปยัง
 โรงอาหาร ซึ่ง ณ ที่นั้นจะเปิดฟร็อบาร์ชนอก นักศึกษามีโอกาสดื่มเบียร์ได้คนละ ๔-๕ แก้ว
 ในบริเวณมหาวิทยาลัยจะมี โรงอาหารสำหรับให้นักศึกษาซื้ออาหารกินได้ เรียกว่า Mensa
 นักศึกษาจะกินอาหารได้ทั้ง ๓ มื้อ โดยซื้อบัตรจากเจ้าหน้าที่ และนำบัตรไปชนเป็นอาหาร
 อาหารที่ขายใน Mensa นี้ ขายในราคาถูกที่สุด แต่คุณภาพไม่ต้องพูดถึง ในอาทิตย์หนึ่ง
 จะมีอาหารผลัดเปลี่ยนอยู่ ๖ ชนิด และทั้ง ๖ ชนิดนั้นก็จะเป็นประจำทุกอาทิตย์ ทุกเดือน
 ทุกปี อาหารในประเทศเยอรมันนั้นเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้หน้าหนักของชาวเราลดลงไปหลาย
 กิโลกรัม

ในบางมหาวิทยาลัยเขามีโรงอาหารพิเศษสำหรับนักเรียนต่างประเทศ ซึ่งเราจะเลือก
 ตั้งได้ตามใจชอบ นอกจากนั้นยังมีชาวดัตช์ให้กินแทนมันฝรั่งต้มด้วย แต่ราคาก็ถนัดด้วย
 ฉะนั้น ถ้าเราจะเลือกกินอาหารอร่อยก็ต้องจ่ายเงินมาก แต่ถ้าจะกินเพียงเพื่อจะมีชีวิตอยู่ก็
 ใช้เงินเพียงเล็กน้อย นอกจากนั้นยังมีสถานที่พักผ่อนแห่งหนึ่งซึ่งนักศึกษาใช้เป็นที่พัก ดิม กาเฟ๋ นม
 และเบียร์ สถานที่แห่งนี้เรียกว่า Pyrolus ซึ่งบ่อยครั้งจะพบนักศึกษาที่หนีเรียนมาจับกลุ่ม
 เล่นการพนัน บางครั้งก็ใช้เป็นที่พักปะต้นหนาของนักเรียนต่างชาติ และบางครั้งก็ใช้เป็น
 ที่ฉลองการรับปริญญา ตามข้างฝาจะเประอะไปด้วยรายชื่อของนักศึกษารุ่นนารายความ นักศึกษา

แต่เดิมนั้นจะคัดกรายชื่อของเขาไว้ บางคนจะเขียนลงไปว่าวิชาใดบ้างที่เขาชอบได้ และวิชาใดบ้างที่ชอบต้องเกินกว่า ๓ ครั้ง ในตอนท้ายเขาจะสรุปรายการว่า บัดนี้เขาได้เป็นสัตวแพทย์แล้ว เป็นสามีของผู้หญิงด้วยคนหนึ่ง และเป็นพ่อของลูก ๓ คน บางคนจะถอดหมวก เนคไท แขนงไว้ เป็นการไว้อาลัยให้กับสถาบันศึกษาแห่งนี้ เหมือนกับจะบอกว่า ดาที่ละ จบต้นกันที่สำหรับการเรียนในชาตินี้ ต่อไปนั้นก็ออกหางานทำด้วยกำลังของตัวเองซะที การนิยมเขียนชื่อตามฝาผนังห้องนี้ ข้าพเจ้าเคยเห็นอีก ๒ แห่ง แห่งหนึ่งตกของมหาวิทยาลัย Heidelberg ในสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๑ การปกครองนักศึกษา มักจะปกครองกันเองทางเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ฉะนั้น ในมหาวิทยาลัยจึงมีคุกไว้เป็นที่กักขังนักศึกษาเกเรและกระทำความผิด เมื่อถึงเวลาเรียนก็ปล่อยให้มาเรียนตามปกติ แต่เมื่อเด็กเรียนจะต้องถูกกักบริเวณอยู่ในคุก ตามข้างฝาของคุกแห่งนี้เประอะไปด้วยรายชื่อนักโทษ มีทั้งรูปของนักโทษ และที่จะขาดไม่ได้คือรูปหญิงสาวในสภาพเปลือย บางครั้งก็มักดอพรรณนาความเชยไว้ บางทีก็เขียนว่าเขาต้องอยู่ในคุกนี้นานเท่าไร ต่อมาเมื่อการจำคุกนักศึกษาเด็กไป เขาก็ยังคงเก็บรักษาคูกแห่งนี้ไว้เป็นสมบัติแห่งชาติ ประกอบกับเมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมือง Heidelberg ไม่ได้ถูกทำลายเลย ฉะนั้น คุกแห่งนี้จึงกลายเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่เปิดให้นักทัศนอาจรเข้าชม

อีกแห่งหนึ่งที่บ้านพักนอกเมืองของเพื่อนของข้าพเจ้า ทุก ๆ ปีเพื่อนคนนี้จะเชิญเพื่อนสัตวแพทย์ไปเที่ยววังบ้านของเขา ที่บ้านนั้นเขามีบ้านหลังเด็กกระท่อมน้อยไว้เพียงพอกับการต้อนรับเพื่อนฝูง และตามฝาผนังของบ้านเด็กกระท่อมน้อยเหล่านี้จะถูกนักแดงมือดีคัดลอกใจจนเต็มไปหมด คุณดำยจะเป็น Tradition ว่าใครที่มาพักที่นี่จะต้องเขียนชื่อไว้เป็นอนุสรณ์ มิฉะนั้นแล้วจะผิด Tradition อะไรทำนองนี้

เรื่องของโรงเรียนสัตวแพทย์มีที่จะเล่าให้ฟังอีกมาก แต่เนื่องจากว่าข้าพเจ้ามีโอกาสได้ศึกษาอยู่เพียง ๒ ปีเท่านั้น จึงไม่สามารถที่จะเข้าใจถึงวิธีการต่าง ๆ ได้อย่างแน่ชัด เช่น ในด้านการปกครอง, การตั้งตมาคม และรวมทั้งกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับสัตวแพทย์ เป็นต้นว่า พ.ร.บ. ควบคุมโรคระบาดสัตว์ และอื่น ๆ จึงมิได้นำมาเล่าไว้ในที่นี้